

157 Sb. z. a n., ponechává se ve znění nařízení ze dne 27. března 1919, čís. 157 Sb. z. a n., nadále v platnosti.

Článek II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 16. dubna 1919.

Článek III.

Ministři sociální péče, vnitra, financí, obchodu, dopravy, veřejných prací a zemědělství jsou pověřeni, aby tento zákon provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení min. předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Winter v. r. Dr. Stránský v. r.
Dr. Rašín v. r. Staněk v. r.
Dr. Zahradník v. r. Prášek v. r.

Čís. 196.

Zákon ze dne 8. dubna 1919

o způsobilosti k notářskému úřadu (veřejných notářů) na Slovensku.

Dle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Pro úřad notáře v území Československé republiky na Slovensku, pokud není způsobilých žadatelů, vykazujících podmínky podle § 2 zák. čl. XXXV. z r. 1874, jsou způsobilí také žadatelé, kteří jsou příslušníky Československé republiky, vyhověli podmínkám § 6 notářského řádu ze dne 25. července 1871, z. ř. č. 75, a vykonali zkoušku notářskou, soudcovskou neb advokátní, před některou zkušební komisí v obvodu, ve kterém tento zákon platil, do 28. října 1918 a po tomto dnu před zkušební komisí u vrchního zemského soudu v Praze nebo Brně.

§ 2.

Provést tento zákon ukládá se ministru spravedlnosti.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem prohlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 197.

Zákon ze dne 8. dubna 1919,

jmž se zřizuje Husova československá evangelická fakulta bohoslovecká v Praze.

Dle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

V Praze zřizuje se od 1. října r. 1919 československá Husova evangelická fakulta bohoslovecká.

§ 2.

Tato fakulta tvoří samostatný, autonomní ústav se všemi právy a výsadami vysoké školy.

§ 3.

Stanovy tohoto ústavu, studijní a zkušební řád určí ministerstvo školství.

§ 4.

Zákon nabývá platnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provést tento zákon ukládá se ministerstvu školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Habrman v. r.

Čís. 198.

Zákon ze dne 8. dubna 1919

o remuneracích asistentů a konstrukterů vysokoškolských.

Dle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Asistenti a konstrukteři vysokoškolští ustanovení s plnou kvalifikací dle § 1 ministerského nařízení ze dne 1. ledna 1897, z. ř. č. 9, mají remuneraci rovnající se nejnižšímu platovému stupni státních úředníků X. hodn. třídy s aktivním přídatkem. Po druhém a čtvrtém roce služebním zvyšuje se tato remunerace vždy o 400 K, po šestém a osmém roce služebním vždy o 600 K. Remunerace asistentů a konstrukterů s kvalifikací praktickou nebo zvláštní vědeckou může býti na návrh sboru profesorského zvýšena o osobní přídatek.

§ 2.

Asistenti nemající plné kvalifikace ustanovení podle § 2 min. nařízení ze dne 1. ledna 1897, z. ř. č. 9, mají nezměnitelnou remuneraci rovnající se nejnižšímu stupni platů státních úředníků XI. hodnostní třídy s aktivním přídatkem.

§ 3.

Mimořádné přídavky, diety a jiné výhody, jež se poskytují všem státním úředníkům dle hodnotných tříd nebo podle výše jejich služebních platů, přiznávají se vysokoškolským asistentům a konstrukterům stejným obnosem jako ostatním státním úředníkům požívajícím téhož platu, osobní a dvouleté přídavky v to čítajíce.

§ 4.

Stal-li se asistent nebo konstrukter trvale neschopným výdělků úrazem nebo onemocněním při vykonávání služby, má nárok na invalidní rentu ve výši poslední remunerace bez osobního přídavku. Při částečné invaliditě buď použito klíče úrazové pojišťovny. V případě smrti asistenta nebo konstruktera mají pozůstalí nárok na zaopatřovací požitky podle ustanovení platných pro onu hodnotní třídu, jejíhož platu asistent v okamžiku smrti požíval, u plně kvalifikovaných podle § 1 min. nařízení ze dne 1. ledna 1897, z. ř. č. 9, nejméně však podle IX. hodnotní třídy. Za okolností zvláštního zřetele hodných může správa školská vyměřiti podle návrhu příslušného profesorského sboru tyto invalidní a zaopatřovací požitky obnosem vyšším.

§ 5.

Asistentům a konstrukterům, kteří přestupují do jiné státní služby, započítá se služební doba na vysoké škole od nabytí plně kvalifikace plně do postupu a pense, služební doba s kvalifikací neúplnou pouze do pense. Při tom nebudiž jim vyměřeno v nové státní službě služné menší než byly ony požitky, jichž požívali posledně jako asistenti nebo konstrukteři podle § 1 tohoto zákona, věty 1. a 2.

§ 6.

Pro nabytí zvýšené remunerace jest rozhodno ustanovení podle § 1 min. nař. ze dne 1. ledna 1897, z. ř. č. 9, ať se stalo před působností tohoto zákona nebo později. K návrhu profesorského sboru lze však přihlížeti i ke služební době před tímto ustanovením, pokud podmínky § 1 onoho nařízení byly skutečně splněny.

§ 7.

Zákon tento nabývá účinnosti od 1. dubna 1919 a provedením jeho pověřují se ministr školství a národní osvěty a ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Habrman v. r.

Čís. 199.

Zákon ze dne 8. dubna 1919**o organizaci péče o válečné poškozence.**

Z usnesení Národního shromáždění vydávají se tato ustanovení:

§ 1.

Válečnými poškozenci podle tohoto zákona jsou:

- a) invalidé, t. j. státní občané Československé republiky, jichž pracovní schopnost byla dočasně nebo trvale snížena, nebo kteří jí úplně pozbyli a to pro poranění nebo nemoc získanou nebo zhoršenou
 1. ve službě vojenské;
 2. při vojenských úkonech, k nimž byli povoláni podle zákona ze dne 12. prosince 1912, z. ř. č. 236, anebo jako železniční zřízenci;
 3. v zajetí;
- b) příslušníci osob, uvedených pod lit. a), na jejichž výživu jsou tyto osoby po zákonu povinny přispívat;
- c) pozůstalí po zemřelých nebo nezvěstných osobách, uvedených pod lit. a), na jejichž výživu tyto osoby za života byly po zákonu povinny přispívat.

§ 2.

Právní nároky a povinnosti válečných poškozenců budou upraveny zvláštním zákonem.

§ 3.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zejména:

1. sepsal osoby v § 1 jmenované a vedl je dále v patrnosti,
2. zjistil sociálně-lékařskými prohlídkami stupeň ztráty pracovní schopnosti osob, uvedených v § 1, lit. a), zvláštní komisí, jejíž složení bude stanoveno nařízením,
3. vyměřil a vyplácel válečným poškozencům důchody,
4. pečoval o výcvik a školení invalidů,
5. opatřoval jim dodatečné prothesy,
6. napomáhal k tomu, aby se invalidé samostatně mohli živiti,
7. dozíral na činnost ve prospěch válečných poškozenců, vykonávanou jinými osobami a orgány.

§ 4.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby k uvedenému účelu zřídil pro Čechy, pro Moravu se Slezskem a pro Slovensko zemské úřady pro